

Posudek vedoucího bakalářské práce

Veronika SVOBODOVÁ, *Mýtus Jana Lucemburského v návaznosti na upálení Jana Husa v české a německé vzdělávací literatuře 19. a 20. století*, vedoucí práce Jiří Hnilica, Pedagogická fakulta Univerzity Karlovy, 2013, 81 stran.

Hodnotící kritéria

	<i>splňuje</i>	<i>splňuje z větší části</i>	<i>splňuje z menší části</i>	<i>nesplňuje</i>
Problematika a cíl práce jsou zformulovány a odpovídají zadání a názvu práce.		x		
Metody využití autorem jsou adekvátní vzhledem k cíli práce a tématu.		x		
Autor se opírá o relevantní prameny a literaturu .	x			
Struktura práce je vyvážená a logická.	x			
Zpracování vykazuje rysy originality a vlastního přínosu .		x		
Práce je prosta gramatických a stylistických chyb .	x			
Práce je psána kultivovaným odborným jazykem za použití správné terminologie .		x		
Autor správně cituje .	x			
Autor nic podstatného neopomenul (obsah, úvod, závěr, seznam pramenů použité literatury, anotace v češtině a cizím jazyce, rozsah odpovídá zadání).	x			

Celkové hodnocení (slovně)

Otázce druhého života osobností je věnována v evropské a české historiografii pozornost již několik desetiletí. S tím se pojí i studium „mýtu“ v dějinách, zájem o „historické povědomí“. Předkládaná práce volila za předmět zájmu jednu z nejvlivnějších postav české historie – Jana Husa. Osobnost zásadní nejen pro český středověk, ale především pro české moderní dějiny dlouhého 19. století; konkrétněji pak autorka studovala Husův vztah k Zikmundu Lucemburskému a ještě přesněji otázku známého ochranného glejtu do Kostnice. Proměnu interpretací podstaty a charakteru ochranného listu uchopila na pozadí česko-německých vztahů. Tento postup se jeví v pořádku. Komparativní metoda byla volena správně.

Základním pramenem jí byla „vzdělávací literatura“, tedy nejen učebnice, ale i encyklopedie a texty populárně naučné, již shromáždila reprezentativní množství. V případě německých učebnic se jednalo o krok vlastně průkopnický. Přesto je nutno říci, že mezi další typ vzdělávací literatury by bylo dobré vřadit i díla historiografické produkce, tak jako tomu autorka učinila v případě Palackého a Höflera.

Předkládaná práce je členěna tří nestejných kapitol: Prolog, Zikmund a Hus pod křídly habsburského orla, Zikmund a Hus ve světle nového státu. Struktura je vcelku vyvážená, přílišný důraz je snad kladen na chronologické mezníky politické povahy. Otazník visí nad podkapitolou „roky válečné“.

Defendence se nedá upřít snaha o kritický rozbor pramenů, třídění poznatků. Problém nastal ve chvíli, kdy došla ke zjištění, že studované dokumenty (především učebnice) se od sebe liší jen ve velmi nepatrné míře. Charakter materiálů autorku na mnoha místech svedl k pouhému opakování a přepisu jednotlivých zájmových pasáží. Poněkud nešťastnou byla též její snaha dopřít se k „vině“ či „nevině“ hlavních aktérů. Jedná se o termíny, které se mohou jevit zavádějící. Kvalitativní sonda do dalších typů „mýtotvorných“ pramenů či hlubší metodologické zakotvení „vzdělávací literatury“ by práci ve výsledku prospělo.

Navržená známka: **velmi dobře**

4. června 2013

PhDr. Jiří Hnilica, Ph.D.